

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per sentència del dia 17-07-06, aquest Tribunal Superior de Justícia va estimar el recurs de la societat J. SA, revocar la resolució de data 25-01-06, dictada pel Tribunal Unipersonal, i condemnar la Sra. L.V.A. a satisfer a la societat J. SA, l'import de 5.026,02 €, amb els interessos legals meritats a comptar de la contesta a la demanda, així com a pagar les despeses processals d'ambdues instàncies.

II.- Contra aquesta sentència, la Sra. L.V.A. ha interposat un incident de nul·litat d'actuacions, per haver dita sentència, vulnerat de forma clara, el dret fonamental a la Jurisdicció.

III.- En base del seu recurs, la Sra. L.V.A. manifesta que el Tribunal no ha tingut en compte el principi fonamental del dret "incubito probatio qui dicit non qui negat", i que no ha fonamentat la decisió final.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Segons la jurisprudència del M.I. Tribunal Constitucional, el dret a la Jurisdicció és el dret de tot ciutadà a promoure l'activitat jurisdiccional sobre les pretensions deduïdes, amb el benentès que aquesta decisió no ha d'ésser necessàriament favorable a les pretensions de l'actor. En cas d'autes, el Tribunal Superior de Justícia va pronunciar-se sobre totes les pretensions i per tant no es pot considerar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció establert per l'art. 10 de la Constitució.

II.- Dit això i per ser concret, la Sra. L.V.A. considera que el Tribunal Superior de Justícia va infringir el principi de dret fonamental segon el qual pertany a l'agent plasmar en el plet la realitat del que avança. Encara que fos el cas, això només podria correspondre a un error d'apreciació del Tribunal, sense cap relació amb els drets fonamentals de l'art. 10 de la Carta Magna. Però no és el cas.

III.- Com ho ha manifestat de forma clara la sentència, de totes les proves aportades en autes per cadascuna de les parts, se'n desprèn, una aparença de relacions entre els serveis contractats pel Sr. M.D. prop de l'agència de viatges P., i l'activitat del negoci del qual era la Sra. L.V.A. la titular administrativa, suficient forta per que, d'acord amb la teoria jurídica del mandat aparent, hagués així pogut creure legítimament que el Sr. M.D. actués en nom del negoci, i en el marc de l'activitat del mateix. Aquest és el raonament del Tribunal, fonamentat sobre els elements provats en autes, i per conseqüent no es pot considerar seriosament, que el Tribunal Superior de Justícia hagi vulnerat el principi processal de la càrrega de la prova a la part que demana, o/i no hagi motivat la seva decisió.

IV.- En conseqüència, s'ha de desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions, formulat per la Sra. L.V.A., i condemnar aquesta darrera al pagament de les costes judicials de l'incident, d'acord amb el principi de venciment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'incident de nul·litat
d'actuacions interposat per la Sra. L.V.A.

Condemnar la Sra. L.V.A. al pagament de les costes
judicials de l'incident.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-